

SHOWDOWN AT A BAR MITZVAH

A lifestyle of brute power vs. an educational path of faith and spirituality. A 13 year old boy takes on Og the giant.

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT TOLDOT

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

The Shluchim Office

Director | Rabbi Gedalya Shemtov
Development | Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zusha Greenberg

English

Translation and editing | Rabbi Mendel
Super
Proofreading | Rabbi Mendel Levertov

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

French

Translation and editing | Rabbi Yahir
Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout design

Mussie Wolosow

Website

Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration

Mendel Greenberg

Advisory Committee

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South
Africa

Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel

Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas

Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil

Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel

Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg,
Ohio

Rabbi Shmuel Freedman - Bahia Blanca,
Argentina

Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav

Kineret, Israel

Rabbi Chaim Drukman - Lucerne,
Switzerland

Published and Copyright 2023 by
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn,
NY 11213

718.221.0500

5784 - 2023

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. The Jewish Lifecycle

Source 1 Genesis 25:19

These are the descendants of Isaac the son of Abraham; Abraham fathered Isaac.

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֵי יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם,
אֲבֹרָהֶם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק

>> The Rebbe

Isaac's Achievements are to Abraham's Credit

The commentators ask, why does the verse (quoted above) repeat itself, stating that Isaac was the son of Abraham, and then again that Abraham fathered Isaac?

The simple answer is that the verse is explaining how it is possible to be a "descendant of Isaac the son of Abraham," both in the literal sense, as well as in the spiritual sense, as the main "offspring" of righteous people are their Torah study and mitzvot. This is possible because "Abraham fathered Isaac."

על¹ הפסוק "ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק"² - שואלים המפרשים³: למה חוזר וכופל הדברים - "יצחק בן אברהם" ו"אברהם הוליד את יצחק"?

הפירוש הפשוט הוא, שזהו נתינת טעם ויסוד: כיצד אפשר להיות "תולדות יצחק בן אברהם" (תולדות כפשוטו, וכן על פי דרשת חכמינו זיכרונם לברכה⁴ שעיקר תולדותיהם של צדיקים הם תורה ומצוות)? - על ידי זה ש"אברהם הוליד את יצחק".

Isaac's Legacy: Brit Milah and Bar Mitzvah

Isaac set a number of precedents, including circumcision at the age of eight days—the ultimate form of Brit Milah—and Bar Mitzvah at age 13.

Abraham had circumcised himself at age 99, and he also didn't have a Bar Mitzvah or similar experience at age 13. There were a number of stages in Abraham's recognition of G-d—

ישנם כמה ענינים שהתחילו לראשונה אצל יצחק, וביניהם נמנה מה שנימול לשמונה ימים⁵, שזוהי השלימות בענין המילה, ומה שנעשה בר-מצוה בהיותו בן י"ג שנה.

- אברהם מל את עצמו בהיותו בן תשעים ותשע, וגם הענין של בר-מצוה בגיל שלוש עשרה שנה לא היה אצל אברהם. ישנן כמה דעות בדברי רז"ל מתי הכיר אברהם את בוראו:

3 years old, 40, and 48—but nothing happened at age 13.

בן שלש שנים⁶, בן ארבעים שנה⁷, בן ארבעים ושמונה שנה⁸, אבל לא בן י"ג שנה.

Source 2 Talmud, Nedarim 32a

Rabbi Ami the son of Rabbi Abba said: Abraham was three years old when he recognized the Creator, as the verse says: "Because ("Ekev") Abraham hearkened to My voice." "Ekev" has the numerical value of 172, and Abraham lived to 175; for "Ekev" (i.e., 172) years he heeded G-d's commandments. This implies that at age three he recognized the Creator.

ואמר רבי אחי בר אבא: בן שלש שנים הכיר אברהם את בוראו, שנאמר: "עקב אשר שמע אברהם בקלי", "עקב" חשבונו בגימטריה הוא מאה שבעים ושנים. וכל שנותיו של אברהם היו מאה שבעים וחמש, ו"עקב" שנים שמר את חקותיו של הקדוש ברוך הוא. משמע שתחלת הכרתו את הבורא היתה בגיל שלוש

Source 3 Maimonides, Laws of Idolatry 1:3

Once Abraham was weaned, his mind began to ponder day and night how the universe could exist without One to lead it ... His heart contemplated this until he understood the true and just path on his own. He realized there is one G-d who runs the universe and created everything ... Abraham was 40 years old when he recognized G-d.

פיין שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן, והתחיל לחשב ביום ובלילה, והיה תמה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו... ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה. וידע שיש שם אלוה אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל... וכן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו

Source 4 Midrash Rabbah 64:4

Rabbi Yochanan and Rabbi Chanina both say that Abraham was 48 when he recognized G-d.

רבי יוחנן ורבי חנינא, שניהם אומרים בן ארבעים ושמונה שנה הכיר אברהם את בוראו

Etz Yosef commentary

During the Generation of Division, Abraham was 48, and he did not participate. This implies that he was 48 when he recognized G-d.

משום שבדור הפלגה היה אברהם בן מ"ח ולא נשתתף עמם. הרי שכן מ"ח הכיר.

>> The Rebbe

Both of these events are alluded to in the verse “The child grew and was weaned, and on the day Isaac was weaned Abraham held a great feast.” One opinion among the sages maintains that this feast was at the *brit milah*. This is alluded to by the Hebrew word for “weaned,” *HiGaMaL*: the first two Hebrew letters (HG **הג**) have the numerical value of eight, and the last two letters (ML **מל**) mean circumcision. A second opinion is that the feast was at age 13, and “weaned” here means weaned off the negative inclination and transferred to the positive inclination, a process that occurs at age 13.

שני הענינים הללו נרמזים בפסוק⁹ “וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּנְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הַנְּמֹל אֶת יִצְחָק” - כמובא בדברי רבותינו זיכרונם לברכה דעה אחת שסעודה זו היתה בעת הברית¹⁰, כמרומז בתיבת “הַנְּמֹל”: הג (שמספרו שמונה) מל - שנימול לשמונה ימים, ודעה שנייה, ש“ויגמל” פירושו “שנגמל (נלקח והועבר) מיצר הרע ליצר טוב”¹¹, שזהו כשנעשה בן י”ג שנה.

Royal Feast

The Midrash comments on the words “great feast” that this was a “feast of the greats, attended by Og the giant and all the other mighty people of the time.” All the nations of the world had appointed Abraham as a ruler over them, so when he held a feast he invited all the kings, including Og.

על פירוש המילה “משתה גדול”, נאמר במדרש¹²: “משתה גדולים, עוג וכל גדולים עמו היו שם”. והיינו, מכיוון שכל אומות העולם המליכו את אברהם למלך עליהם¹³, לכן, בשעה שאברהם עשה סעודה, הזמין את כל המלכים, וביניהם גם את עוג.

Source 5 Rabbenu Bechaye, Genesis 21:8

This supports our custom of celebrating the circumcision with a festive meal, because according to this Midrash, Abraham made a celebration on the eighth day after Isaac’s circumcision. This is a fitting custom, as King David said “Gather to Me My devoted ones, who made a covenant with Me over a sacrifice” (Psalms 50:5).

וּמִכָּאֵן יֵשׁ סִמּוֹן לְמִנְהַגֵּנוּ שְׂאֵנוּ עוֹשִׂים סְעוּדָה בְּיוֹם הַמִּלָּה, שֶׁהָרִי לְפִי הַמִּדְרָשׁ הֵזָה עָשָׂה אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם ח' לְמִלַּת יִצְחָק, וּמִנְהַג פֶּשֶׁר הוּא, וְעָלִיו אָמַר דָּוִד אֶסְפוּ לִי חֲסִידֵי כְרִיתִי כְרִיתִי עָלֵי זֶבַח

B. The Great Celebration

The Debate at the Party

Source 6 Bereishit Rabbah 53:10

“They said to Og, ‘Did you not say that Abraham is a barren mule who cannot father children?’ He said to them, “and now, what is his gift? [Isaac] is inferior and lowly, and I can crush him with my finger.” The Holy One, blessed be He, said to him, “Why are you mocking his gift? By your life, you will see tens of thousands of coming from his descendants, and in the end you will fall in their hands, as it states, ‘G-d said to Moshe, “Do not fear him, for I have placed him and his entire nation in your hands’.”

אָמְרוּ לְעוֹג: הֲאֵם לֹא הֵייתָ אוֹמֵר, שְׂאֵבְרָהֶם דּוֹמָה לְפֶרֶדָה עֲקָרָה שְׂאִינָה מוֹלִידָה? אָמַר לָהֶם, מַהִי מַתָּנָתוֹ? עֲלוּבָה הִיא, הֲלֹא כֵן? אִם אֲשִׁים אֶת אֶצְבָּעִי עַל יָצֶחֶק – אֶרְסֶק אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ הַקֹּב"ה מִדּוּעַ אַתָּה מְזַלְזֵל בְּמַתָּנָתוֹ? חֲזִיק שְׂאֵתָה רוֹאָה אֶלֶף אֲלָפִים וְרִיבֵי רִכְבוֹת יוֹצְאִים מִבְּנֵי בְּנָיו, וְאֵין סוֹפָךְ לִפְלֵ אֶלָּא בְּיָדוֹ, שְׁנֹאֲמַר וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֵל תִּירָא אוֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נִתְּתִי וְגו'.

>> The Rebbe Personal notes

In 1942, as the holocaust was raging in Europe, the Rebbe spoke at a Bar Mitzvah celebration in the USA, opening with the following question:

The Bar Mitzvah is when a child enters the Jewish nation as a full fledged member and accepts the yoke of Torah and mitzvot, to the joy and celebration of his family and friends. From where does he draw the strength for this? This question is particularly strong during this time of crisis, when the Jewish people are downtrodden and oppressed.

”בר מצווה - היינו שנכנס בתוך מחנה ישראל, ומקבל עול תורה ומצוות, ושומחים כל קרוביו ומכיריו. ממה ישאב כוח ועוז על זה? ובפרט בעת צרה הזאת, שבני ישראל דוויים וסחופים?”

Abraham's Path is a Dead End

Later in the speech, the Rebbe explained in depth what happened at Yitzchak's Bar Mitzvah:

Og argued that Abraham's path of faith may be good for him, but it isn't relevant to the youth, they won't follow his way. This is what Og meant with “he cannot father children” - there won't be any future for this path.

כי עוג טען שלו יהי אברהם אבינו באמונתו, אבל אין זה ענין לצעירים, שלא ימשכו אחרי זה. וזהו פירוש המילים “אינו מוליד” שאין לזה המשך.

Og's Approach: Physical Might

Source 7 Deuteronomy 3:11

Only Og, king of Bashan, was left from the remnant of the Rephaim. His bedstead was a bedstead of iron; is it not in Rabbah of the children of Ammon? Nine cubits was its length, and four cubits its breadth, according to the cubit of the man.

Rashbam

Bedstead of iron: As a child, he was very strong and when he lay down he would break a wooden cradle, thus they made him one of iron.

Rabbah of the children of Ammon: It is still there, in his hometown, attesting to the wonder of a child so large.

כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים, הנה ערשו ערש ברזל, הלה הוא ברבת בני עמון, תשע אמות ארבה וארבע אמות רחבה באמת-איש

ערש ברזל: לפי שפשהיה קטן היה חזק מאד ובהשתטחו היה משבר ערש של עץ, לכן עשאוהו של ברזל

הלה היא ברבת בני עמון: עדין מנחת שם במקום שנתגדל בקטנותו לתמהון שהיה גדול בקטנותו כל כך

>> The Rebbe Personal notes

Og's approach was: "his bedstead" - which Rashbam explains refers to his childhood cradle - "was a bedstead of iron," meaning that physical strength is the main thing.

שיטת עוג: "הנה ערשו" ופירש הרשב"ם עריסת ילד קטן - "ערש ברזל", שהעיקר - בריאות הגוף.

Logical Ethics

Of the mitzvot, Og argued, only those that are logically necessary should be observed, and only because they are logical. This is why he advised Abraham to go and save his nephew Lot, as this was a logical mitzvah.

ומהמצות יש לקיים רק ענינים שהשכל מחייבם, ומפני שהשכל מחייבם¹¹, שלכן אמר לאברהם אבינו שילך להציל את לוט בן אחיו¹² - שזוהי מצווה מובנת על פי השכל.

The verse states, "his bedstead was . . . in Rabbah of the children of Ammon." Rabbah was the capital city, and his bedstead was displayed there in order to educate the residents of the country, teaching them his approach that physical strength is paramount.

Isaac's Education Won't Last

Og countered that this offspring is merely a gift, not an organic outgrowth that can take root and flourish. This wouldn't last, he said, he could crush it with his little finger.

וממשיך בפסוק הנה ערשו ערש ברזל
הלא היא ברבת בני עמון" - עיר הבירה -
שהראוה למופת לצורך חנוך בני כרכים,
שילמדו שיטתו שהעיקר הוא בריאות
הגוף (ולא ענינים רוחניים).

ועל זה ענה עוג: שזהו רק מתנה שאין לו
אחיזה בחיים, להיות באופן של זריעה
בארץ וצמיחה מזה, ובמילא, לא יהי' לו
קיום, ובאצבע קטנה ימיתנו.

C. G-d's Answer

>> The Rebbe

Spirituality is the Basis for Physicality

G-d's message to Og was, "why are you mocking my gift? You will live a long life and eventually fall into the hands of thousands of his descendants."

Even physical strength and might must be based on the foundation of spirituality and faith. Without this foundation, children will simply indulge in luxuries which will ultimately harm their physical health and strength too.

Og Was Defeated by the Sword

This is why the war in which Og fell into the hands of Isaac's descendants was a natural war, fought with a sword "and the Israelites struck him by sword," not like the war with the city of Jericho which was fought with the miraculous means of the shofar, or the miraculous war with Sancherib.

This was in order to show that physical strength and victory depends on the health of the soul, which comes from complete faith in G-d, to the point of self-sacrifice.

ואמר לו הקב"ה, מה אתה מבזה על מתנתו, תאריך ימים ותפול בידי אלף אלפים כו' של בני בניו:

כי, גם חוזק ובריאות בגשמיות, הוא, רק כשיש בסיס ויסוד של רוחניות ואמונה, כי, בלאו הכי, למה לא יחטא הבן וירדוף אחרי מותרות וכו' - דבר שיפגע סוף סוף גם בחוזק ובריאות בגשמיות.

ולכן מלחמת עוג שבה נפל ביד בני בניו של יצחק היתה מלחמה ממש - בחרב, כמו שנאמר בכתוב "ויכהו ישראל לפי חרב", ולא כמלחמת יריחו שהיתה באופן נסי, ע"י שופרות כו', וכמלחמת סנחריב, וכה"ג.

וטעם הדבר - כדי להראות שבריאות הגוף, ונצחון גם בגשמיות (אפילו בטבע), תלוי בבריאות הנשמה, הבא ע"י אמונה שלימה - עד כדי מס"נ - באלקי עולם.

D. The Contemporary Message

>> The Rebbe

How Can We Handle External Threats?

There is a directive here for every Jew.

When we contemplate our situation, we realize that we find ourselves in a world with bad and evil actions, where the wicked people hold the upper hand. Our world is filled with concealment, as we see in our personal lives where we spend most of our time occupied with material matters that strongly oppose the matters of holiness, with the strength of Og against an eight-day-old-baby. The strongest concealment is from our external surroundings, and the Jewish people are the smallest nation.

While we are occupied with holy matters, and especially when we are holding a great feast where “all the nations of the world see that you are called by G-d’s name,” there are those that come along and think they can mock and dismiss us.

We can then wonder, where will we draw the strength to focus on Torah and mitzvot? We are expected to focus on holiness not only at the high point of the Yom Kippur prayers, but also all year round. How will we be able to handle all of this concealment?

ההוראה מזה לכל אחד ואחד מישראל:

כאשר יהודי מתבונן היכן הוא נמצא - בעולם שמעשיו קשים ורעים והרשעים גוברים בו²² יש לו ריבוי העלמות והסתרים, ואפילו בעצמו, הרי בחלקו הגדול של היום עסוק הוא בענייני עולם הזה שעומדים בתוקף נגד ענייני קדושה, כמו התוקף של עוג נגד תינוק בן שמונה ימים, ועוד יותר, ובפרט ההעלמות וההסתרים שמבחוץ, ומה גם שבני ישראל בכלל הם “המעט מכל העמים”²³,

ובשעה שהוא עוסק בענייני קדושה, ובפרט כאשר הוא עושה משתה גדול, באופן ש”ראו כל עמי הארץ כי שם ה’ נקרא עליך”²⁴ - באים אלו שאומרים שיכולים לשחקו ולעשות ממנו אין ואפס -

אזי יכול לחשוב: מניין ייקח כח על תורה ומצוות ומעשים טובים? ומה גם שדורשים זאת ממנו לא רק ביום כיפור בנעילה, אלא במשך כל השנה. כיצד יוכל להתמודד עם כל ההעלמות וההסתרים?

Learning from Abraham

Here we have a directive from Abraham, “the actions of the fathers are a sign for the children.”

We are all descended from Abraham who paid no attention to the entire world around him and announced that G-d is the ruler of the world, the world is G-dliness, and “there is nothing other than G-d.” This approach of Abraham is what “fathered Isaac.”

In the same way, every Jew, wherever we find ourselves, should have no fear from those who pride themselves in their physical strength. We have a super-rational relationship with G-d and we express this in our lives both on Shabbat and weekdays. We transform the physical to serve as a vehicle for G-dliness, spiritual “descendants of Isaac.” This will empower Isaac’s physical descendants to be victorious over all those fighting G-d and his Torah, like in the war of Og. May this pave the way for the conquest of the Land of Israel, led by Mashiach speedily in our days.

על כך אומרים לו את ההוראה:

מעשה אבות סימן ונתינת כח לבנים²⁵. מוצאו מאברהם אבינו - אביהם של כל בני ישראל - שלא התפעל מהעולם כולו, והכריז “א-ל עולם”, שהעולם הוא אלקות, “אין עוד מלבדו”, ועל ידי זה - “הוליד את יצחק”.

וכך גם כל יהודי, בכל זמן ובכל מקום, אין לו להתיירא כלל מאלו החושבים שכוחם ועוצם ידם כו'; הוא מתקשר עם הקב"ה בהתקשרות שלמעלה מטעם ודעת, וממשיך זאת גם בימי החול ומעשי חול, ועושה מהגשמיות כלים לאלוקות - “תולדות יצחק” ברוחניות, ועל ידי זה נמשך גם ב“תולדות יצחק” כפשוטו, שנכדיו של יצחק מנצחים את כל אלו הלוחמים נגד הקב"ה ותורתו, כבמלחמת עוג, וזוהי ההקדמה והכנה לכיבוש ארץ ישראל - ארץ הקדושה, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

משיחת שבת פרשת חיי שרה, ה'תשי"ט
תורת מנחם, כרך כ"ד עמוד 213 ואילך